

Sygn. akt III RC 106/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Jolanta Dzitowska

Protokolant st.sekr.sądowy Donata Romanowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2022r. w Giżycku na rozprawie

na rozprawie rozpoznał sprawę z powództwa

1. Małoletniej M. L. reprezentowanej przez matkę E. L.

2. E. L.

przeciwko R. L.

o podwyższenie alimentów

1. Podwyższa alimenty zasądzone od pozwanego **R. L.** na rzecz małoletniej córki **M. L.** wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia z dnia 1 marca 2017 roku w sprawie III RC 161/16 z kwoty 1500 zł, do kwoty **1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych** miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej z rat, do rąk matki małoletniej – E. L. poczynając od dnia **5 maja 2021r.**

2. Podwyższa alimenty zasądzone od pozwanego **R. L.** na rzecz powódki **E. L.** wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia z dnia 1 marca 2017 roku w sprawie III RC 161/16 z kwoty 500 zł do kwoty **1000 (jeden tysiąc) złotych** miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej z rat, poczynając od dnia **5 maja 2021r.**

3. W pozostałej części powództwa oddala.

4. Zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500zł tytułem opłaty sądowej, od której powódki były zwolnione z mocy ustawy.

5. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

6. Wyrokowi w pkt 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 106/21

UZASADNIENIE

E. L., w imieniu własnym i jako przedstawicielka ustawowa małoletniej M. L., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego R. L. na swoją rzecz z kwoty 500 zł do kwoty 1.500 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniej M. L. z kwoty 1.500 zł do kwoty 2.500 zł miesięcznie, płatnych do 10-tego każdego miesiąca z góry, bezpośrednio do rąk E. L., wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek zwrotu kosztów

postępowania, w tym zastępstwa prawnego według norm przepisanych, o ile nie zostanie przedłożony spis kosztów, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wymagalności orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, że małaletnia M. L. jest córką powódki E. L. i pozwanego R. L.. Małżeństwo rodziców małaletniej zostało rozwiązane w dniu 31 sierpnia 2012 r. Podała, że w wyroku rozwodowym ustalono także alimenty od pozwanego na rzecz małaletniej M. w kwocie 1.000 zł miesięcznie. Następnie w 2017 r. alimenty te zostały podwyższone do kwoty 1.500 zł miesięcznie, a ponadto Sąd zasądził alimenty w kwocie 500 zł od R. L. na rzecz E. L.. Powódka wskazała, że od 2017 r. sytuacja życiowa i materialna stron po raz kolejny uległa zmianie. Mianowicie małaletnia M. jest uczennicą Zespołu Szkół (...) w G. i dojeżdża do szkoły około 14 km w jedną stronę. Nosi okulary i pozostaje pod opieką okulisty. E. L. określiła koszty utrzymania małaletniej M. na kwotę 2.524 zł, w tym: 274,75 zł udział w opłatach eksploatacyjnych; 40 zł udział w kosztach zakupu opału; 125 zł opłata za telefon; 20 zł S.; 26 zł N.; 800 zł wyżywienie; 60 zł chemia gospodarcza i środki czystości; 75 zł kosmetyki; 75 zł leki; 15 zł suplementy diety; 50 zł leczenie alergiczne w przeliczeniu dwóch wizyt w roku za cenę 200 zł i 100 zł koszt dojazdu do L.; 35 zł zakup okularów i dojazdu na wizytę lekarską w przeliczeniu kwoty rocznej 420 zł na dwanaście miesięcy; 15 zł koszt zakupu soczewek kontaktowych; 29 zł fryzjer w przeliczeniu kwoty 340 zł na dwanaście miesięcy; 42,50 zł leczenie stomatologiczne w przeliczeniu trzech wizyt rocznie za cenę 170 zł każda na dwanaście miesięcy; 100 zł odzież i obuwie; 70 zł art. papiernicze, książki itp.; 41,60 zł koszt zakupu podręczników w przeliczeniu sumy 500 zł rocznie na dwanaście miesięcy; 80 zł zajęcia ze stretchingu; około 130 zł zajęcia kulturowe; 200 zł kieszonkowe.

E. L. podała, iż nie pracuje, a odbywa staż i otrzymuje z tego tytułu świadczenie w kwocie 1.033,70 zł netto miesięcznie. Wskazała, że podjęła bezpłatną naukę w Zaocznej Policealnej Szkole Zawodowej (...) w E., na kierunku florysta. Powódka od wielu lat choruje na dyskopatię lędźwiową i szyjną z przewlekłym zespołem bólowym. Od 2018 r. choruje również na tarczycę, z kolei w 2019 r. wykryto u niej ciało krwotoczne lewego jajnika i torbiele prawej nerki. Zaznaczyła, że przeszła zabieg operacyjny kręgosłupa, po którym przez kilka miesięcy nie mogła poruszać się swobodnie. Podkreśliła, że wymaga rehabilitacji, którą odbywa okresowo i cyklicznie. E. L. swoje miesięczne koszty utrzymania określiła a kwotę 1.966 zł miesięcznie, tj.: 274,75 zł udział w opłatach eksploatacyjnych; 40 zł udział w kosztach zakupu opału; 125 zł opłata za telefon; 800 zł wyżywienie; 60 zł chemia gospodarcza i środki czystości; 75 zł kosmetyki; 75 zł leki; 15 zł suplementy diety; 12 zł koszty zakupu okularów i dojazdu na wizytę lekarską w przeliczeniu kwoty rocznej 1.650 zł na dwanaście miesięcy; 15 zł koszt zakupu soczewek kontaktowych; 27 zł fryzjer w przeliczeniu kwoty 320 zł na dwanaście miesięcy; 42,50 zł leczenie stomatologiczne w przeliczeniu trzech wizyt rocznie za cenę 170 zł każda na dwanaście miesięcy; 100 zł odzież i obuwie; 70 zł art. papiernicze, książki itp.; 80 zł zajęcia ze stretchingu; 400 zł paliwo; około 40 zł przegląd i dodatkowe koszty utrzymania technicznego auta; 71,60 zł ubezpieczenie OC samochodu w przeliczeniu kwoty rocznej 859,00 zł na dwanaście miesięcy; około 30 zł ubezpieczenie domu; około 13 zł ubezpieczenie rodzinne i szkolne.

Powódka dodała, że pozwany mieszka i pracuje w Szwajcarii, a jego miesięczne wynagrodzenie to co najmniej 19.000 zł. Wskazała, że pobiera on zasiłek edukacyjny na dziecko w kwocie co najmniej 1.042,50 zł, którego nie przekazuje małaletniej córce, ani jej matce.

W odpowiedzi na pozew pozwany R. L. wniósł o oddalenie w całości powództwa wniesionego w imieniu małaletniej M. L., jak i powództwa E. L. o podwyższenie alimentów. Dodatkowo wniósł o zasądzenie od strony powodowej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż brak jest podstaw do zmiany orzeczenia w zakresie alimentów, gdyż od 2017 r. nie doszło do zmian po stronie uprawnionej i zobowiązanej, uzasadniających podwyższenie alimentów. Pozwany zaprzeczył, aby koszty utrzymania córki M. i byłej małżonki E. wynosiły tyle, ile matka dziecka przedstawiła w pozwie. R. L. zakwestionował szereg wydatków przedstawionych przez E. L. na utrzymanie siebie i córki.

Pozwany podał również, że od 2005 r. mieszka w Szwajcarii i zarabia miesięcznie 5.224,65 netto franków szwajcarskich (...), co daje około 20.000 zł. Pracuje od poniedziałku do piątku w godzinach 07:00– 17:00, a uzyskiwane przez

niego wynagrodzenie stanowi najniższą krajową pensję w Szwajcarii. Wskazał, że nie rozlicza podatków w Polsce i nie ma tu meldunku, a jedyny majątek jaki posiada to samochód O. (...), który użytkuje powódka. Pozwany swoje miesięczne koszty utrzymania określił na kwotę 5.805,82 CHF, bez uwzględnienia kosztów ubrań, wyjazdów i innych nieregularnych wydatków oraz kosztów które przeznacza np. na prezenty: 1.700 CHF opłata za wynajem mieszkania; 397,85 CHF obowiązkowa opłata za kasę chorych; 212,82 CHF obowiązkowe ubezpieczenie auta; 37,30 CHF obowiązkowy podatek drogowy; 51,80 CHF telefon, Internet, tv; 44,95 CHF telefon komórkowy; 500 CHF leasing auta; 55,40 CHF serwis auta; 653,39 CHF spłata kredytu na zasądzone wstecz alimenty z 2017 r.; 72,20 CHF prąd; 60,20 CHF ubezpieczenie zdrowotne za granicą; 500 CHF alimenty na M. L. i E. L.; 200 CHF paliwo; 100 CHF środki ochrony, chemia, kosmetyki; 800 CHF wyżywienie; 176 CHF dojazdy do pracy–bilet; 244 CHF koszty leczenia zdrowotnego. R. L. podał iż pobiera zasiłek edukacyjny na córkę w wysokości 250 CHF miesięcznie i zasiłek ten pobierał już w 2017 r.

Zdaniem pozwanego koszty utrzymania córki M. opiewają na kwotę 1.000–1.200 zł miesięcznie, zaś E. L. na około 1.000 zł miesięcznie. Pozwany dodał, że była małżonka odbywa staż, co świadczy o jej rozwoju i zdobywaniu nowych doświadczeń i praktyki, które zwiększają jej możliwości zarobkowe. Podał, iż ma nadciśnienie, jest cukrzykiem, przyjmuje regularnie tabletki i otrzymuje zastrzyki hormonów co 3 miesiące. Podał, że pojawił się także ucisk na nerwy w stopach i nosi specjalne wkładki, które kupuje raz na rok za ponad 400 (...).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia M. L. urodziła się (...) i jest córką E. L. i R. L.. Wyrokiem z dnia 31 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 2088/11 Sąd Okręgowy w Olsztynie m.in. rozwiązał przez rozwód małżeństwo R. L. i E. L. zawarte dnia 22 października 1994 r. w M., z winy R. L.. Ponadto zasądził od R. L. alimenty na rzecz małoletniej córki M. L. w kwocie 1.000 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

(d: kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia k. 17 akt sprawy III RC 161/16; kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 31 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI RC 2088/11 k. 10–11)

Następnie wyrokiem z dnia 01 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt III RC 161/16 Sąd Rejonowy w Giżycku podwyższył alimenty R. L. na rzecz małoletniej M. ustalone w/w wyrokiem do kwoty po 2.000 zł miesięcznie. Ponadto Sąd zasądził alimenty od R. L. na rzecz E. L. w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Na skutek wywiezionej przez R. L. apelacji od w/w orzeczenia Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt VI RCa 144/17 zmienił zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że obniżył zasądzone na rzecz małoletniej M. L. alimenty do kwoty po 1.500 zł miesięcznie.

(d: wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 01 marca 2017 r., sygn. akt III RC 161/16; wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI RCa 144/17)

W ówczesnym czasie R. L. mieszkał i pracował w Szwajcarii jako pomocnik przy budowie wodociągów i rurociągów. Zarabiał około 4.500 franków szwajcarskich (...) miesięcznie i otrzymywał dodatek rodzinny w wysokości 200 CHF na córkę M.. Wraz z żoną wynajmowali trzypokojowe mieszkanie, za które płacili: czynsz – 1.700 CHF miesięcznie; ubezpieczenie – 36,17 CHF miesięcznie; energia elektryczna – 200 CHF co trzy miesiące; ogrzewanie mieszkania – około 631 CHF rocznie; abonament radiowo–telewizyjny – 37,60 CHF. Dodatkowo R. L. ponosił następujące opłaty: telefon– 102,90 CHF; leasing za samochód – 355 CHF miesięcznie; ubezpieczenie samochodu – 2.500 CHF rocznie; podatek drogowy – 33,16 CHF; serwis samochodu – 752,40 CHF rocznie; szwajcarska kasa chorych – 390 CHF; ubezpieczenie od wypadków poza pracą – 56,20 CHF miesięcznie; dojazdy do pracy – 160 CHF miesięcznie; wyżywienie – 400 CHF miesięcznie; kredyt–630,95 CHF; leki na nadciśnienie– 130 CHF. R. L. płacił alimenty regularnie, a ponadto na rzecz małoletniej M. przelewał wyższe kwoty niż wówczas były ustalone przez Sąd. Opłacał dodatkowo córce M. wyjazdy na obozy, czy zawody. Żona R. L. zarabiała wówczas około 2.800 CHF miesięcznie.

W owym czasie małaletnia M. L. zamieszkiwała wraz ze swoją matką E. L. w domu u dziadków macierzystych w M.. M. uczyła się w szkole gimnazjalnej. Była pod opieką poradni alergologicznej i przyjmowała stałe leki. M. uczęszczała też do poradni ortodontycznej. Małaletnia chodziła na dodatkowe zajęcia sportowe z gry w ringo, w związku z czym często wyjeżdżała na zawody – także międzynarodowe oraz obozy treningowe. Na koszty utrzymania małaletniej M. składały się następujące wydatki: obiady w szkole – 70 zł.; wyżywienie – 350 zł; ubezpieczenie, komitet rodzicielskiego, wycieczki szkolne – ok. 600 zł rocznie; wizyty u ortodonta co trzy miesiące – 50 zł, lekarstwa na alergię – 80 zł miesięcznie; odzież i obuwie – 150 zł co trzy miesiące.

Z kolei E. L. pracowała jako sprzątaczką, z czego otrzymywała łączny dochód w kwocie 649 zł miesięcznie. Ponadto dorabiała zajmując się układaniem wieńców. Otrzymywała również kwotę 500 złotych miesięcznie z programu 500+, jednak nie pobierała zasiłku rodzinnego na córkę, gdyż świadczenie z tego tytułu pobierał były mąż w Szwajcarii. E. L. przyjmowała stałe leki antydepresyjne, na migrenę oraz przeciwbólowe. Ich koszt wynosił około 150 zł miesięcznie. Koszt dojazdów do lekarzy wynosił około 160 złotych rocznie. Ponadto matka małaletniej musiała raz w roku korzystać z rehabilitacji, która kosztowała 650 złotych za 10 dni. Ponościła następujące koszty swojego utrzymania: zakup ubrań – 70 zł miesięcznie; zakup obuwia – 200 zł rocznie; kosmetyki – 50 zł miesięcznie; utrzymanie samochodu (ubezpieczenie, przegląd techniczny) – 800 zł rocznie; paliwo – około 200 zł miesięcznie; wyżywienie – 350 zł miesięcznie. E. L. wraz z córką zajmowały parter domu, zaś dziadkowie małaletniej mieszkali na jego piętrze. Tworzyli odrębne gospodarstwa domowe. Matka małaletniej M. ponosiła następujące koszty: prąd – 170 zł miesięcznie, woda i ścieki – 200 zł miesięcznie, telefon stacjonarny z telewizją i (...) – 123 złotych, telefon komórkowy – 100 zł; telefon komórkowy córki – 30 złotych; zakup butli gazowej – 50 złotych; śmieci – 18 zł miesięcznie. Roczny koszt zakupu opału wynosił 1.000 – 1.200 złotych.

(d: akta sprawy Sądu Rejonowego w Giżycku o sygn. III RC 161/16; akta sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. VI RCa 144/17)

Obecnie małaletnia M. L. wraz ze swoją matką E. L. w dalszym ciągu zamieszkują w domu należących do dziadków macierzystych małaletniej, położonym w M.. Małaletnia jest uczennicą Zespołu Szkół (...) w G., uczęszcza do III klasy technikum. Do szkoły dojeżdża autobusem, a zakup miesięcznego biletu wynosi 80 zł. Małaletnia do szkoły zamiast okularów zakłada soczewki kontaktowe. Ich zakup to kwota około 15 zł miesięcznie. W dalszym ciągu jest alergiczka. M. nie uczęszcza już na zajęcia z ringo, ale obecnie chodzi na zajęcia stretchingu. Pozostałe, miesięczne koszty utrzymania małaletniej M. kształtują się następująco: S. – 20 zł; wyżywienie – 400 zł; telefon – 80 zł; kosmetyki – 75 zł; chemia – 60 zł; leki na alergię – 75 zł; wizyty u alergologa wraz z dojazdem – 50 zł; suplementy diety – 15 zł; zakup okularów i wizyty u okulisty – 35 zł; fryzjer – 20 zł; stomatolog – 42,50 zł; odzież i obuwie – 100 zł; artykuły papiernicze, książki – 70 zł; zakup podręczników – 41,60 zł; zajęcia stretchingu – 80 zł miesięcznie; kieszonkowe – 200 zł.

E. L. posiada orzeczenie o niepełnosprawności od 17 lipca 2019 r. Początkowo do 31 lipca 2020 r. ustalono stopień niepełnosprawności umiarkowany, zaś obecnie do dnia 31 sierpnia 2022 r. zaliczono ją do stopienia niepełnosprawności lekkiego. W 2018 r. rozpoznano u niej wole guzkowe tarczycy, a w 2019 r. wykryto torbiel krwotoczną na lewym jajniku i torbiele na prawej nerce. W dalszym ciągu ma problemy z kręgosłupem, cierpi na dyskopatię lędźwiową, przepuklinę krążka międzykręgowego i rwę kulszową lewostronną. W dniu 07 czerwca 2019 r. przeszła zabieg operacyjny polegający na usunięciu przepukliny jądra miazdzystego. E. L. od 01 listopada 2020 r. do 30 kwietnia 2021 r. odbywała staż w R. na stanowisku pracownika pomocniczego obsługi hotelowej, pracownika administracyjno-gospodarczego. Otrzymywała wówczas stypendium w wysokości 1.033,70 zł miesięcznie. Obecnie powódka pozostaje bez pracy, ale zamierza podjąć sezonowe zatrudnienie od 1 maja 2022 r. Sporadycznie zarabia 30 zł miesięcznie. Miesięczne wydatki E. L. to: wyżywienie – 400 zł; telefon – 100 zł; kosmetyki – 75 zł; chemia – 60 zł; leki – 75 zł, w tym na depresję 20 zł; rehabilitacja – rocznie 600 zł; suplementy diety – 15 zł; zakup okularów i wizyta u okulisty – 12 zł; fryzjer – 27 zł; leczenie stomatologiczne – 42,50 zł; odzież i obuwie – 100 zł; zajęcia ze stretchingu – 80 zł; rata kredytu – 373 zł; ubezpieczenie domu – 33 zł miesięcznie. Powódka w dalszym ciągu użytkuje samochód O. (...), za którego ubezpieczenie OC płaci rocznie 762 zł. Na paliwo wydaje około 400 zł miesięcznie.

Miesięczny koszt utrzymania nieruchomości w M. przypadający na powódki łącznie to: prąd – około 203 zł; śmieci – 52 zł; woda – 140 zł; gaz – 50 zł. Rocznie na opał powódki przeznaczają około 600 zł (1.200/4). Powódki korzystają z N., którego miesięczny koszt wynosi 26 zł.

(d: kserokopia umowy o staż k. 32–37; wyniki biopsji k. 42; kserokopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego k. 43, 46; kserokopia orzeczenia o niepełnosprawności k. 48, 49; wyjaśnienia E. L. k. 240, 240v., 292v., 293; polisa (...) k. 247; polisa ubezpieczeniowa OC samochodu k. 253; faktury za prąd k. 279–285)

R. L. w dalszym ciągu mieszka i pracuje w Szwajcarii. Jego zarobki obecnie wynoszą 5.224,65 CHF miesięcznie. W listopadzie dostaje trzynastą pensję. Do pracy dojeżdża autobusem, aby nie płacić za parking. Wraz z żoną wynajmują 4-pokojowe mieszkanie, za które łącznie miesięcznie płaca 2.200 CHF. Pozwany obecnie na swoje wyżywienie przeznacza 800 CHF miesięcznie. W dalszym ciągu spłaca leasing samochodu, ale obecnie wynosi on 500 CHF. R. L. od sierpnia 2021 r. nie pobiera już w Szwajcarii zasiłku edukacyjnego na córkę M.. Poza alimentami nie przeznacza żadnych dodatkowych kwot na utrzymanie małoletniej córki. Mają sporadyczny kontakt. Pozostałe, miesięczne wydatki pozwanego kształtują się następująco: opłata za kasę chorych – 397,85 CHF; opłata komunikacyjna – 37,33 CHF; telefon, Internet, tv – 51,80 CHF; telefon komórkowy – 44,95 CHF; spłata kredytu – 653,30 CHF; ubezpieczenie zdrowotne za granicą – 60,20 CHF; dojazdy autobusem do pracy – 160 CHF; paliwo – 200 CHF. Pozwany cierpi na nadciśnienie tętnicze, hiperlipidemię, cukrzycę, dnę moczanową, zespół bezdechu sennego, uchyłkowość okrężnicy zstępującej, powiększenie i stłuszczenie wątroby, refluks, alergiczne zapalenie nosa i gardła, zaburzenia snu i łuszczycę. Przyjmuje stałe leki. Korzysta z konsultacji i przyjmuje zastrzyki w związku z uciskiem nerwów w stopach, za co płaci 1.200 CHF co 6 tygodni. Raz na 6 tygodni przyjmuje testosteron, co generuje wydatek w kwocie 210 CHF. Dodatkowo co miesiąc przyjmuje zastrzyki z witaminy B12– 80 CHF i kortyzon– 100 CHF

Żona pozwanego P. L. zarabia obecnie 2.500 CHF miesięcznie. Wspiera ona finansowo swoją chorą na nowotwór matkę, przesyła jej 1.500 CHF miesięcznie na leki. Małżonkowie nie mają wspólnych dzieci. W sierpniu 2021 r. pozwany wraz z małżonką zawali ustrój rozdzielności majątkowej, a następnie pozwany przepisał obecnej żonie samochód marki M..

(d: tłumaczenie pisma dot. obliczania płacy k. 93,94; tłumaczenie pisma dot. wysokości opłaty za kasę chorych k. 121; tłumaczenie pisma dot. opłaty komunikacyjnej k. 127; tłumaczenie pisma dot. opłat za Internet, telefon, tv k. 130; tłumaczenie pisma dot. wysokości opłat za telefon k. 133; tłumaczenie pisma dot. spłaty kredytu k. 142; tłumaczenie pisma dot. ubezpieczenia zdrowotnego k. 145; tłumaczenie zaświadczenia lekarskiego k. 176; kserokopia aktu notarialnego–umowy majątkowej małżeńskiej k.289; wyjaśnienia R. L. k. 294, 294v., 295)

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 138 kro umożliwia korektę zakresu obowiązku alimentacyjnego, w razie zmiany stosunków, przez którą rozumieć należy zmiany w zakresie potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Co istotne przepis ten ma zastosowanie zarówno w zakresie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, jaki i wobec byłego małżonka.

W pierwszej kolejności przechodząc do obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniej córki M. należy wskazać, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a zakres tych świadczeń wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby dziecka, z drugiej możliwości zarobkowe i majątkowe rodzica – art. 133 § 1 oraz art.135 § 1 kro. Koszty utrzymania małoletnich dzieci są niewątpliwie wysokie. Prócz potrzeb wynikających z egzystencji, rodzice powinni zapewnić dzieciom również możliwości rozwoju fizycznego, duchowego, rozrywek. Wymienione potrzeby mogą być jednak zaspokojone w sposób ograniczony możliwościami zarobkowymi i majątkowymi rodziców.

W ocenie Sądu na gruncie przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki uzasadniające korektę wysokości obowiązku alimentacyjnego R. L. na rzecz małoletniej córki M. L.. Wywiedzione powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie

w części, tj. w zakresie podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego na rzecz małoletniej powódki do kwoty 1.800 zł miesięcznie.

Wskazać należy, iż w toku poprzedniego postępowania w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec M., małoletnia powódka miała 13 lat, obecnie zaś ma skończone 17 lat i jest uczennicą szkoły średniej. Powódka za około 6 miesięcy ukończy 18 lat. Nie ulega zatem wątpliwości, że koszty jej utrzymania są większe niż 13-letniego dziecka. Sąd ma tu na myśli wydatki związane z zakupem kosmetyków zarówno pielęgnacyjnych, jak i higienicznych, rozrywką, zakupem żywienia, czy wizytami u fryzjera. Ponadto już tylko upływ okresu ponad 4 lat i ciągle postępująca inflacja wpłynęły na wzrost cen i usług. Do miesięcznych wydatków doszły z pewnością również koszty zakupu biletu miesięcznego, jest to bowiem wydatek niezbędny, aby małoletnia mogła uczestniczyć z zajęciach szkolnych z uwagi na zamieszkiwanie w innej niż szkoła miejscowości. Ponadto powódka z powodu posiadanej wady wzroku zaczęła dodatkowo nosić szkła kontaktowe. Obecnie uczęszcza na odpłatne zajęcia stretchingu, które generują koszt w kwocie 80 zł miesięcznie. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej, iż jest to wydatek zbędny. Wskazać należy, że powódka nie uczęszcza już na zajęcia gry ringo, na które chodziła w czasie trwania ostatniego postępowania w zakresie obowiązku alimentacyjnego na jej rzecz. W zamian za to uczęszcza na zajęcia stretchingu, a aktywność fizyczna ma z pewnością pozytywny wpływ na jej zdrowie, jak i samopoczucie. Sąd ponadto zwrócił uwagę, że obecnie pozwany poza orzeczonymi alimentami nie partycypuje w innych kosztach związanych z utrzymaniem córki. Co istotne dodatkowo nie finansuje małoletniej córce wyjazdów na obozy, czy wycieczki. Powódka ma już ukończone 17 lat, zatem tak jak jej rówieśnicy ma potrzeby związane np. z wyjściem ze znajomymi do kina, na pizzę, czy koncert. Korzysta również z popularnych serwisów (...). Dodatkowo M. otrzymuje kieszonkowe w kwocie 200 zł miesięcznie, czego pozwany w toku procesu nie kwestionował. Ponadto kontakt ojca z małoletnią M. należy określić jako słaby. Sam pozwany wskazał, iż boi się córki. Mimo, iż deklaruje on chęć odbudowania z nią relacji, małoletnia M. na chwilę obecną nie ma wsparcia w ojcu, ani regularnego z nim kontaktu. Pozwany w znikomym stopniu uczestniczy w jej życiu.

W ocenie Sądu, mając na uwadze powstałe wydatki związane z rosnącymi potrzebami i utrzymaniem małoletniej M., jak i wzrost cen za towary i usługi, zasadne okazało się podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty 1.800 zł miesięcznie. Wskazać należy, iż Sąd stoi na stanowisku, iż wydatek w łącznej kwocie 120 zł związany z zakupem chemii gospodarczej nie jest wygórowany. Oczywiście jest, że powódki mieszkając razem zakupują rzeczy z tej kategorii wspólnie i wspólnie z nich korzystają. Wskazać należy, iż kwota ta dotyczy szeregu produktów, zarówno proszków do prania, płynów do płukania i mycia powierzchni, innych środków chemicznych, ręczników papierowych, papieru toaletowego, płynu do naczyń itp.

Przechodząc zaś do wywiedzionego przez E. L. w swoim imieniu powództwa o podwyższenie alimentów należy wskazać, iż zgodnie z art. 60 § 2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. W/w przepis był podstawą do orzeczenia obowiązku alimentacyjnego R. L. na rzecz E. L.. Jak już zostało wskazane zgodnie z art. 138 kro orzeczony obowiązek alimentacyjny wobec byłego małżonka może zostać zmodyfikowany w razie zmiany stosunków.

W ocenie Sądu sytuacja E. L. uległa zmianie od daty ostatniego wyroku w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego R. L. na jej rzecz. Zdaniem Sądu powództwo w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie w części tj. w zakresie podwyższenia alimentów od pozwanego na rzecz powódki E. do kwoty 1.000 zł miesięcznie.

Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę, iż zmieniła się sytuacja zdrowotna E. L.. Obecnie oprócz dotychczasowych problemów z kręgosłupem, migreną i depresją u powódki w 2019 r. wykryto torbiel krwotoczną na lewym jajniku i torbiele na prawej nerce. Powódka w 2019 r. przeszła zabieg operacyjny. Od 2017 r. towarzyszące jej dolegliwości bólowe nie zmniejszyły się, a obecnie E. L. posiada orzeczenie o niepełnosprawności stopnia lekkiego. Ponadto doskwierający od wielu lat ból kręgosłupa w sposób negatywny wpływa na możliwości zarobkowe powódki. W

dacie poprzedniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym E. L. pracowała jako sprzątaczką i otrzymywała dochód w kwocie 649 zł miesięcznie. Ponadto dorabiała zajmując się układaniem wieńców. Obecnie powódka jest osobą bezrobotną i czeka na rozpoczęcie sezonu letniego, aby móc podjąć sezonową pracę. Ponadto jak już zostało wskazane od 2017 roku znacznej zmianie uległy ceny za towary i usługi, a nadto w ostatnim czasie diametralnie wzrosły także ceny paliw.

Wyżej wskazane okoliczności doprowadziły Sąd do przekonania, iż zasadnym okazało się podwyższenie alimentów od R. L. na rzecz powódki E. L. do kwoty 1.000 zł miesięcznie.

Sąd dokonując modyfikacji obowiązku alimentacyjnego R. L. zarówno wobec małoletniej M., jak i powódki E. wziął pod uwagę sytuację zarobkową i majątkową pozwanego. Wskazać należy, że pozwany zarabia obecnie 5.224,65 CHF miesięcznie. Dodatkowo otrzymuje trzynastą pensję. R. L. mieszka i prowadzi gospodarstwo domowe wraz ze swoją obecną małżonką, zatem wszystkie koszty związane z utrzymaniem mieszkania, abonamentem za Internet i telewizję winny być dzielone między nich po połowie. Miesięczne wydatki pozwanego od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki i byłej małżonki pozostają do chwili obecnej na podobnym poziomie, biorąc oczywiście pod uwagę, iż wówczas pozwany zarabiał około 700 CHF miesięcznie mniej. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego i jego małżonki nie jest zła, bowiem gdyby tak było małżonkowie nie zdecydowali by się na wynajmowanie aż 4 pokojowego mieszkania, w sytuacji gdy mieszkają jedynie we dwie osoby.

Zarówno powództwo w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej M., jak i na rzecz powódki E. L. w pozostałym zakresie podlegały oddaleniu. Wskazać należy, że zakres obowiązku alimentacyjnego w stosunku do dziecka jak i byłej małżonki jest ograniczony możliwościami majątkowymi i zarobkowymi osoby zobowiązanej, a więc pozwanego. W ocenie Sądu pozwany jest obecnie w stanie uiszczać alimenty w kwocie po 1.800 zł miesięcznie na rzecz córki i w kwocie po 1.000 zł miesięcznie na rzecz powódki E. L.. Należy jednak mieć na uwadze, iż o ile po przeliczeniu na polską walutę zarobki w Szwajcarii są o wiele lepsze niż w Polsce, to również znacznie wyższe są tam koszty utrzymania. Ponadto co najważniejsze żądana kwota alimentów w wysokości 2.500 zł miesięcznie na rzecz małoletniej M. nie znalazła uzasadnienia w rzeczywistych potrzebach i kosztach utrzymania małoletniej. Potrzeby małoletniej M. oczywiście wzrosły od czasu ostatniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego, jednak nie tak znacząco. Odnosząc się zaś do żądania podwyższenia alimentów na rzecz E. L. wskazać należy, iż mimo znacznych dolegliwości bólowych powódka ostatecznie nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy, zatem w miarę swoich sił winna dążyć do samodzielnego utrzymania się i osiągnięcia dochodu w zakresie swoim możliwości zdrowotnych. Mimo wszystko nie ulega wątpliwości, iż sytuacja materialna powódki E. byłaby z pewnością lepsza, gdyby rozwód nie został w ogóle orzeczony i gdyby strony kontynuowały wspólne pożycie.

Ponadto Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł tytułem opłaty od pozwu na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 785 z póź. zm.).

Z uwagi na fakt, iż powództwo zostało uwzględnione jedynie w części, Sąd w oparciu o art. 100 kpc, zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd wyrokowi w częściach zasądzających alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.